

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Aleny Polednové a soudců JUDr. Jany Šalomounové a Mgr. Martina Šebka ve věci žalobce společenství vlastníků jednotek **"Společenství SEIFERTOVA čp. 1834, 1835 SOKOLOV"**, se sídlem Sokolov, Seifertova 1835, PSČ 356 01, IČ 26338599, zastoupeného JUDr. Václavem Krondlem, advokátem se sídlem Karlovy Vary, Jiráskova 2, PSČ 360 01, proti žalovaným **1. J. F.**, nar. , bytem , **2. D. F.**, nar. , bytem , zastoupené JUDr. Radko Polednou, advokátem se sídlem v Sokolově, K. H. Borovského 63, PSČ 356 11, **3. P. K.**, nar. , bytem , **o zaplacení 29.264 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 18. 7. 2017, č. j. 34 C 183/2016-65,

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně se v části odvoláním dotčené, tedy ve výroku II. o náhradě nákladů řízení, p o t v r z u j e .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**

Odůvodnění

Okresní soud v Sokolově usnesením ze dne 18. 7. 2017, č. j. 34 C 183/2016-65, řízení o odvolání třetího žalovaného proti rozsudku ze dne 7. 2. 2017, č. j. 34 C 183/2016-45, zastavil (výrok I.) a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení podle § 146 odst. 2 o.s.ř (výrok II.).

Proti tomuto usnesení, a to jen proti jeho výroku II. o náhradě nákladů (odvolacího) řízení, podal si žalobce včasné odvolání, neboť nesouhlasí s napadeným výrokiem ani jeho odůvodněním, protože mu v souvislosti s podaným odvoláním třetím žalovaným proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 7. 2. 2017, č. j. 34 C 183/2016-45, náklady vznikly, jelikož zástupcem žalobce bylo dne 9. 5. 2017 sepsáno vyjádření k tomuto odvolání, které bylo soudu dne 10. 5. 2017 odesláno, zatímco napadené usnesení bylo vyhotoveno až dne 18. 7. 2017. Žalobce dále v podaném odvolání uvedl, že má právo vyjádřit se k odvolání žalovaného, přičemž takové vyjádření je považováno za účelně vynaložený úkon právní služby, a to dle ust. § 11 odst. 1 písm. k) advokátního tarifu. S ohledem na to měla být tedy

žalobci přiznána náhrada nákladů odvolacího řízení vůči třetímu žalovanému ve výši 2.300,- Kč za úkon vyjádření k odvolání, dále jeden režijní paušál ve výši 300,- Kč a náhrada za daň z přidané hodnoty z částky 2.600,- Kč ve výši 546,- Kč, celkem tedy náhrada nákladů odvolacího řízení ve výši 3.146,- Kč. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud změnil výrok II. napadeného usnesení soudu I. stupně tak, že přizná žalobci právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vůči třetímu žalovanému ve výši 3.146,- Kč, přičemž současně žádal, aby odvolací soud přiznal žalobci rovněž náhradu nákladů tohoto odvolacího řízení ve výši 1.754,50 Kč.

Vyjádření k odvolání podáno nebylo.

Na podkladě včasného odvolání žalobce přezkoumal odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně v odvoláním dotčeném výroku II. o náhradě nákladů řízení, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, postupem dle ust. § 212 a násl. o.s.ř., přihlédl k obsahu odvolání žalobce, a aniž by musel nařizovat jednání, jak mu to umožňuje ust. § 214 odst. 2 písm. e) o.s.ř., dospěl k závěru, že odvolání žalobce za důvodné považovat nelze.

K řízení předcházejícímu vydání napadeného usnesení postačuje s ohledem na předmět tohoto odvolacího řízení uvést, že Okresní soud v Sokolově rozsudkem ze dne 7. 2. 2017, č. j. 34 C 183/2016-45, podané žalobě v této věci vyhověl a žalovaným uložil povinnost zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku 29.264,- Kč s příslušenstvím a rovněž žalovaným uložil povinnost společně a nerozdílně nahradit žalobci náklady řízení před soudem I. stupně ve výši 9.510,50 Kč. Proti tomuto rozsudku podal si třetí žalovaný včasné odvolání, ve kterém uvedl, že s ohledem na okolnosti, které v podaném odvolání popsal, považuje dluh vůči jeho osobě za nespravedlivý a nemorální, poukázal na to, že sám je v tíživé životní situaci, a tudíž se vzdává svého podílu na bytové jednotce ve prospěch dluhu. Při podání odvolání nebyl soudní poplatek z odvolání třetím žalovaným zaplacen. Dne 7. 4. 2017 obrátil se zástupce žalobce na soud I. stupně s žádostí o zaslání podaného odvolání ze strany třetího žalovaného. Soud I. stupně této žádosti žalobce vyhověl a na vědomí mu toto odvolání zaslal, aniž by žádal od žalobce vyjádření k takto podanému odvolání. Žalobce bez toho, že byl o vyjádření k podanému odvolání soudem žádán (vyzván), podáním ze dne 9. 5. 2017 vyjádření k odvolání podal, přičemž v tomto svém odvolání označil argumentaci žalovaného za nepřijatelnou s ohledem na jeho postavení spoluvlastníka předmětné bytové jednotky a člena společenství vlastníků jednotek se závěrem, že žalovaný byl dle rozhodnutí shromáždění povinen žalobou uplatněné platby hradit, avšak tuto povinnost porušil. Žalobce proto navrhoval, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil. Teprve následně soud I. stupně vyzval třetího žalovaného k zaplacení soudního poplatku z podaného odvolání, kdy výzva mu byla doručena dne 30. 6. 2017, a vzhledem k tomu, že ve stanovené lhůtě soudní poplatek třetím žalovaným zaplacen nebyl, přistoupil soud I. stupně k vydání napadeného usnesení, kterým řízení o odvolání třetího žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 7. 2. 2017, č. j. 34 C 183/2016-45, podle ust. § 9 odst. 1 věta za středníkem zákona o soudních poplatcích zastavil a žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. O nákladech (odvolacího) řízení rozhodoval soud I. stupně podle ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. se závěrem, že by právo na náhradu nákladů odvolacího řízení náleželo žalobci, neboť třetí žalovaný procesně zastavení řízení zavinil, jelikož však žalobci dosud žádné účelně vynaložené náklady v řízení o odvolání nevznikly, pak jejich náhradu nepřiznal žádnému z účastníků.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl odvolací soud k závěru, že soud I. stupně postupoval při rozhodování o náhradě nákladů odvolacího řízení o odvolání třetího žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 7. 2. 2017, č. j. 34 C 183/2016-45, správně podle ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. užitého dle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř., dále že rovněž správně uzavřel, že z procesního hlediska třetí žalovaný zavinil, že odvolací řízení muselo být zastaveno, pokud nezaplatit ani v soudem dodatečně stanovené lhůtě soudní poplatek z podaného odvolání, a že by tak právo na náhradu nákladů odvolacího řízení dle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. náleželo žalobci. Dle názoru odvolacího soudu na rozdíl od názoru žalobce dospěl pak soud I. stupně ke správnému závěru i v tom ohledu, že žalobci žádné účelně vynaložené náklady tohoto odvolacího řízení nevznikly, a proto správně rozhodl tak, že žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení nemá.

Dle názoru odvolacího soudu na rozdíl od názoru žalobce nelze totiž za účelně vynaložené považovat náklady vzniklé žalobci v souvislosti s jeho právním zastoupením při podání vyjádření k odvolání třetího žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 7. 2. 2017, č. j. 34 C 183/2016-45. Je tomu tak proto, že žalobce nevyčkal s podáním tohoto vyjádření k odvolání třetího žalovaného do doby, než bude k takovému vyjádření soudem vyzván, respektive nevyčkal s podáním takového vyjádření do doby, než budou splněny veškeré podmínky pro věcné projednání odvolání podaného třetím žalovaným, neboť pouze při věcném posouzení odvolání třetího žalovaného by vyjádření žalobce k němu bylo třeba a mělo by svého významu. Soud I. stupně přitom postupoval správně, pokud žalobci sám odvolání třetího žalovaného před tím, než byl ze strany třetího žalovaného zaplacen soudní poplatek z odvolání, nezasílal k vyjádření, postupoval však rovněž správně, pokud k žádosti žalobce odvolání podané třetím žalovaným mu na vědomí zaslal, neboť neměl důvod takové žádosti nevyhovět (nalézací soud přitom zaslal toto odvolání žalobci správně jen na vědomí a nežádal o podání vyjádření k tomuto odvolání). Vzhledem k tomu, že třetí žalovaný přes výzvu soudu I. stupně ani v dodatečně soudem stanovené lhůtě soudní poplatek z podaného odvolání nezaplatil, bylo řízení o odvolání třetího žalovaného bez jeho věcného projednání, tedy rovněž bez potřeby zjištění stanoviska ostatních účastníků k takto podanému odvolání, zastaveno. V posuzované věci si tedy vznik nákladů řízení v souvislosti s podáním vyjádření k odvolání třetího žalovaného zapříčinil sám žalobce, pokud iniciativně sám bez toho, že by toho bylo třeba a že by k tomu byl soudem vyzván, vyjádření k odvolání třetího žalovaného podal.

Za této situace souhlasí tedy odvolací soud, byť s blíže neodůvodněným, závěrem soudu I. stupně, že žalobci v odvolacím řízení o odvolání třetího žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne 7. 2. 2017, č. j. 34 C 183/2016-45, žádné účelně vynaložené náklady řízení nevznikly, neboť za účelně vynaložený náklad odvolacího řízení s ohledem na výše uvedené nelze považovat náklad spojený s podáním vyjádření k odvolání třetího žalovaného, přičemž žádné jiné náklady odvolacího řízení žalobci nevznikly a nejsou jím ostatně ani tvrzeny.

Veden výše uvedenými úvahami tedy odvolací soud napadené usnesení soudu I. stupně v odvoláním dotčeném výroku II. o náhradě nákladů odvolacího řízení jako věcně správné podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil.

O nákladech tohoto odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. za použití § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že žádný z účastníků právo na jejich náhradu nemá, neboť žalobce nebyl se svým odvoláním úspěšný a ostatním účastníkům žádné náklady tohoto odvolacího řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

V Plzni dne 30.08.2017

JUDr. Alena Polednová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dagmar Mertlová